

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/56/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220010044
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3220010044.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. augusta 2020 prejednal odvolanie obžalovaného

V. C.,

nar.XX.XX.XXXX v K. nad K., trvale bytom K. nad K., L. XXXX/X, t.č. vo väzbe v ÚVV Ilava,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 3T/12/2020 zo dňa 22.04.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 22. apríla 2020, sp. zn.3T/12/2020 bol obžalovaný V. C. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona, ktorého sa dopustil na skutkovom základe, že od presne neustáleného obdobia, minimálne od konca roku 2018 až do 10.11.2019 od nezistenej osoby z Bánoviec nad Bebravou neoprávnene si zadovážoval omamné a psychotropné látky, najmä marihuanu a metamfetamín (pervitín), ktoré prechovával na rôznych miestach v Bánovciach nad Bebravou a v mieste bydliska v Bánovciach nad Bebravou na ulici L. číslo XXXX/X, presne nezistené množstvo použil pre vlastnú potrebu a presne nezistené množstvo predal alebo bezplatne poskytol za protislužbu viacerým, najmenej štyrom osobám na rôznych miestach v Bánovciach nad Bebravou po predchádzajúcom kontakte telefonicky alebo SMS správami na telefónne číslo, ktoré používal, alebo po predchádzajúcom kontakte cez sociálne siete a to O. R.u, O. Z., A. C. a L. J. za 10 € za jednu dávku, alebo im takúto činnosť sprostredkoval, pričom dňa 10.11.2019 pri obmedzení jeho osobnej slobody dobrovoľne vydal na OO PZ Bánovce nad Bebravou

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom, ktoré obsahovalo sušené konope (marihuanu) s hmotnosťou 264 mg s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 17,7 % hmotnostných, čo možno považovať za 2 obvykle jednotlivé dávky drogy,

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom, ktoré obsahovalo 1187 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 76,5 % hmotnostných, čo možno považovať za 23 obvykle jednotlivých dávok drogy,

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom, ktoré obsahovalo 480 mg svetlohnedého práškoveho materiálu, v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metyléndioxy metamfetamínu (MDMA) s priemernou koncentráciou 30,5 % hmotnostných, čo možno považovať za 1 jednotlivú dávku drogy,

príčom rastliny rodu Cannabis (konope) sú v zmysle z. č. 139/1998 zb. zákonov o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradené do I. skupiny omamných látok,

metamfetamín je v zmysle z. č. 139/1998 Zb. zákonov o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok, MDMA je zaradený v zmysle z. č. 139/1998 Zb. zákonov o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do I. skupiny psychotropných látok.

Bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere desať rokov s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona, § 48 ods. 4 Tr. zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona súd uložil obžalovanému V. C. trest prepadnutia vecí a to:

- 1 ks plastová zatavená zrezaná striekačka
- 4 ks plastové vrečko s tlakovým uzáverom
- 1 ks fialový obal (krabička),

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona obžalovanému bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulatnou formou. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 78 ods. 1 Tr. zákona obžalovanému okresný súd uložil aj ochranné opatrenie - ochranný dohľad v trvaní jeden rok.

Svoje odvolanie proti rozsudku obžalovaný zdôvodnil prostredníctvom obhajcu. V písomných dôvodoch uviedol, že vozidlo Fiat Brava bolo 10.11.2011 zastavené a kontrolované nezákonne. Hliadka polície sa mala nachádzať inde a vykonávať obchôdzkovú činnosť, ako to vyplynulo zo záznamu polície. Vystáva tu otázka na základe čoho policajti zmenili náplň svojej pracovnej činnosti, ako i miesto výkonu. Tieto pochybnosti podčiarkuje samotný zákrok, ktorý hliadka vykonala proti obžalovanému. Začala sa pýtať na drogy, pričom svoju iniciatívu polícia sústreďovala prednostne na obžalovaného. Hliadka vykonala osobné prehliadky obžalovaného a svedkov, ako i prehliadku iných priestorov vozidla ešte pred vydaním drog, pričom riadne členov posádky vozidla nepoučila o ich právach. Súd nevenoval pozornosť konaniu hliadky. Obžalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín 23Tos 72/2014, kde súd konštatoval, že jediným služobným zákrokom, ktorý hliadka vo veci vykonala v zmysle zákona, bol postup podľa § 18 ods. 4 - zisťovanie totožnosti. Ak sa hliadke zdajú osoby podozrivé, má povinnosť im to oznámiť, najmä či sú podozriví z priestupku alebo trestného činu a následne ich poučiť o svojich právach. V zápisnici nie je uvedené, či zadržanie bolo vykonané so súhlasom prokurátora. Osobná prehliadka bola robená hliadkou pred obmedzením osobnej slobody. Ak by hliadka nevedela, že obžalovaný má u seba drogy, zistila by totožnosť vodiča vozidla R., a toho by ďalej vyťažovala. R. so svedkom Z. hliadka pustila z miesta činu domov, pričom nezisťovala alkohol u týchto. Analýzou z 11.11.2019 bolo u R. zistené požitie metamfetamínu. Obaja svedkovia sú pritom konzumenti drog známimi bánoveckej polícii. Namietajú úradný záznam z 10.11.2011, kde hliadka polície hľadá dôvody prečo zásah vykonala, ale cíti, že je to málo. Správanie vodiča, ktorý náhle znížil rýchlosť jazdy, ako to hliadka vysvetľuje však malo znamenať, že hliadka s ním mala realizovať úkony s týmto súvisiace. Ak hliadka robí to čo má, nemusí vymýšľať, prečo zastavila nejaké motorové vozidlo. Hliadka označila obžalovaného v zázname, ako osobu známu, ktorá predáva drogy, avšak týmto predbehla udalosti. Takúto vedomosť hliadka nemala skadiaľ mať. Nie je zrejmé, či na neho boli použité prostriedky operatívno-pátracej činnosti. Účelovo spísaný úradný záznam mal dodať legitimitu policajnej operácii. Hliadka vedomosťami o tom, že C. predával drogy, získala pochybný dôvod na kontrolu osoby avšak predložením občianskeho preukazu obžalovaným malo byť celej akcii koniec. Policajti vymýšľali ďalšie dôvody, prečo pokračovali vo vyťažovaní C., ktorý mal javiť známky nervozity. Dôvod výzvy na vyloženie drog spočíval v tom, že obžalovaný mal ľavú ruku vo vrečku a všetky úkony robil pravou. Policajti vyzývali obžalovaného, či nemá omamné látky, po výzve však nenasledovalo jeho poučenie, ktoré v úradnom zázname nie je konkrétne a jednoznačne uvedené. Poučenie považujú za nedostatočné, preto obhajoba žiadala vypočuť policajtov K., Q. a Z., ktorých súd nevypočul. Namietajú nezrovnalosti a nezákonnosť celého policajného zásahu, nejasnosti poučení obžalovaného. Obžalovaný tiež uviedol, že žiadnu zápisnicu na mieste nepodpísal. Nie je zrejmé, ako sa nakladalo zo zadržanými vecami, najmä ohľadne ružovej kryštalickej látky, pričom policajti medzi vydanými vecami takúto látku neuvádzajú. Podľa znaleckého posudku na stope č. 3, nebol zistený profil vhodný na interpretáciu, teda ani tento posudok nepreukázal súvislosť medzi obžalovaným a plastovým vrečkom s metamfetamínom. Obžalovaný hneď vzniesol námietku voči tejto látke, hoci uviedol, že v kancelárii polície sa zľahol a podpísal papiere, nevie aké, je to síce jeho chyba, avšak nemal vedomosť, ako to funguje. Chcel byť rýchlo doma. Namietajú tiež, že na mieste činu sa vydané veci nefotili, ako aj skutočnosť, že zápisnica o vydaní vecí nemohla byť podpísaná o 10.18 hod., ako je v nej uvedené, keď hliadka ich v O. zastavila o 10.15 hod.. Súd prehliadol všetky námietky obhajoby, vrátane tej, že technik na miesto činu prišiel o 10.44 hod, zaistil 9 stôp a miesto o 12.28 hod. opustil. V ten istý deň mal prísť opätovne o 14.31 hod., zaistiť 9 stôp, z toho 7 chemických, 1 na DNA a jeden ster. Uvedené len ilustruje chaos pri zabezpečovaných dôkazoch. Polícia

uvádza, že robila bezpečnostnú prehliadku podľa zákona o Policajnom zbore, pričom mala postupovať podľa Trestného poriadku (§ 99 ods. 4). Súd vypočul len svedkov navrhnutých obžalobou, nevykonával dôkazy navrhnuté obhajobou, čo dostatočne nevysvetlil, čím porušil základnú zásadu trestného konania zakotvenú v § 2 ods. 10 Tr. por.. Poukázal na svedeckú výpoveď O. Z., z ktorého vyjadrenia nevyplýva, že by protislužbu za marihuanu poskytoval obžalovanému. Taktiež uviedol, že marihuanu na stretnutia mohol zabezpečovať aj niekto iný ako obžalovaný. Svedok uviedol, že obžalovanému peniaze nedával, ale prišiel neznámy chalan, ktorého vybavil obžalovaný, aby doniesol marihuanu. Zároveň svedok uviedol, že raz dal obžalovanému 10 Eur za marihuanu, pričom prišiel nejaký pán a doniesol ju. Z výpovede svedka C. vyplynulo, že obžalovanému dal za marihuanu 5 Eur a nie preto, že by ich žiadal, ale pre jeho dobrý pocit. Obžalovaný od neho nikdy peniaze nežiadal. Keď sa stretli spoločne si marihuanu zafajčili, raz ju doniesol jeden a inokedy zasa druhý. Obligatórnou záležitosťou kúpnej zmluvy je určenie kúpnej ceny medzi predávajúcim a kupujúcim, čo v tomto prípade určené nebolo. Svedok pripustil, že obžalovanému možno sem tam dal nejaké peniaze s dôrazom na slovo možno. Svedok C. bol v tom čase obžalovanému dlžný za mikinu, tak tieto peniaze mohli byť za mikinu a nie za marihuanu. Svedok R. uviedol, že za omamnú látku poskytoval odvoz kamarátom, nebral to ako za protislužbu. Obžalovaný namietal, že dôkazy zabezpečené do konania boli získané nezákonným spôsobom a podľa teórie ovocia z otráveného stromu sú aj všetky ďalšie dôkazy nadväzujúce na tieto, nezákonné. Svedkovia nezaregistrovali, že by policajti poučovali obžalovaného, aj podľa svedka R. zastavenie hliadkou polície, nebolo náhodné. Polícia ich však zastavila bez toho, aby mala podozrenie na spáchanie priestupku alebo trestného činu, takto vykonaný služobný zákrok bol neopodstatnený a dôkazy na základe neho získané sú nezákonné a nepoužiteľné v trestnom konaní. Hliadka polície prekročila svoju právomoc, pretože nemala žiadnu vedomosť o tom, že osoby nachádzajúce sa vo vozidle páchajú trestný čin alebo priestupok, dal do pozornosti § 9 ods. 1 zákona o Policajnom zbore. Podľa názoru obhajoby polícia nemôže úkony predstierať. Policajti vopred vedeli, na akú osobu sa vo vozidle majú zamerať. Obžalovaný nebol riadne poučený pred zákrokom, ani toto poučenie osoby stojace niekoľko metrov od neho, nepočuli. Poukázal na judikatúru ESLP, z ktorej vyplynulo, že ani verejný záujem na odhalovaní trestného činu a potrestaní páchatel'a nemôže ospravedlniť taký postup, ktorý zasahuje do samotnej podstaty práva obvineného na obhajobu, vrátane práva nebyť nútený obviňovať sám seba. Poukázal na rozhodnutie NS SR 1Tdo 12/2015, z ktorého vyplýva, že ak ide o podozrenie zo spáchania konkrétnej trestnej činnosti musia orgány činné v trestnom konaní postupovať podľa Trestného poriadku. Hliadka polície sa tvárila, že auto zastavuje len náhodne. Zo strany polície sa jednalo tak o zakrývaný úkon, kedy polícia akože kontrolovala bezpečnosť cestnej premávky, pričom ale utajeným spôsobom pátrala po drogách. Poukázal na uznesenie generálneho prokurátora IV. Pz 127/11 z 10.10.2011, kde je konštatované, čo je základnou úlohou Policajného zboru, pričom policajti môže robiť len také úkony, dávať také pokyny a od kontrolovaného vyžadovať ich plnenie, ktoré bezprostredne smerujú k splneniu zákonom vymedzených úloh. Vodič vozidla neurobil žiaden podozrivý manéver, preto služobný zákrok polície nemal zákonný podklad a ani dôkazy takto získané nie sú dôkazmi zákonnými. Nemôže byť pochybnosť o tom, že policajti o drogách v aute dopredu nevedeli, je zrejmé, že obžalovaný nebol riadne poučený o svojich právach, ako to vyplynulo nielen z jeho výpovede, ale aj svedka Z. a R.. Namietajú zásadné rozpory vo výpovediach svedka R., ktorý vo výpovedi z 11.11.2011 neuviedol, že by si pervitín zabezpečoval od obvineného. Taktiež uviedol, že obžalovaný mal drogy predávať nejakej G. a Q. O.. Títo svedkovia vo svojich výpovediach nič také nepotvrdili. R. teda dával od začiatku polícií nesprávne informácie. Nie je preto pravdou to, čo uvádza súd, že by výpovede svedkov R., C., Z. a J. usvedčovali obžalovaného zo spáchania skutku. V ich výpovediach je nesmierne veľa nezrovnalostí a protirečení. Svedkovia však boli vo svojich výpovediach konzistentní vo vzťahu k prehliadke vozidla a ohľadne vydania vecí. Svedok Y. Z., ktorého obhajoba žiadala vypočuť a súd ho nepredvolal, komunikoval s obžalovaným, pričom je obžalovaný ochotný sprístupniť túto komunikáciu súdu. Obžalovaný uviedol, že mu policajti Q. a Z. navrhli uzavrieť dohodu, že ho na ulici nebudú prehľadávať a dajú mu pokoj, ale musí im povedať mená ľudí, ktorí budú nadrogovaní za volantom. Obžalovaný toto odmietol, ale vie, že to pre nich robila G. Q., ktorá im za 2 mesiace umožnila odobrať 40 vodičákov. Keďže ju neskôr zavreli, nemal im kto túto službu robiť. Obžalovaný má pocit, že uvedené odmietnutie sa obrátilo voči nemu. Má za to, že polícia mala informácie o tom, že obžalovaný má u seba drogy od R.. Zo svedeckých výpovedí svedkov vyplýva nezákonný postup polície. Svedkovia, ktorí vypovedali, že o drogovej činnosti obžalovaného nič nevedia, neboli do trestného konania zabezpečení, verí sa len svedkom, ktorí vypovedajú v neprospech obžalovaného. Uložený trest vo výmere 10 rokov považuje za neadekvátny, neprimerane prísny a nezohľadňujúci okolnosti prípadu. Súd mal prihliadať na rozpory vo svedeckých výpovediach, zobrať do úvahy nulový zisk obžalovaného a jeho majetkové pomery. Z výpovedí svedkov Z. a C. sa nedá dospieť k záveru, že by im drogy obžalovaný predával. Okresný

súd nesprávne zistil skutkový stav a všetky dôkazy vyhodnotil v neprospech obžalovaného, pričom tieto boli získané nezákonným spôsobom, formou zakrývaných úkonov, nezákonných osobných prehliadok obžalovaného a svedkov, nezákonnej prehliadky motorového vozidla, porušením práva na obhajobu - nepoučením obžalovaného a svedkov hliadkou polície. Obžalovaný drogy svedkom nedal, nepredal, nezabezpečil a ani neposkytol za protihodnotu. Navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok, a na základe základnej zásady trestného konania v pochybnostiach v prospech obžalovaného, tento sám spod obžaloby oslobodil, alt. aby vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadrila aj prokurátorka. V písomnom stanovisku uviedla, že obžalovaný v podstate nepopiera spáchaný skutok, priznal aj dobrovoľné vydanie vecí, poprel však držbu drogy zaistenú ako stopa č. 3. Zo spisu však vyplýva, že všetky veci vydal dobrovoľne a po riadnom poučení, túto stopu obsahuje aj fotodokumentácia u neho zaistených vecí. Tvrdenia obžalovaného považuje za účelové, svedkovia ho z predaja drog usvedčili. Poukázala na ustanovenia § 89 a § 199 Tr.por. Dedukcia obžalovaného o jeho sledovaní políciou nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, rozsudok preto považuje za správny, zákonný a riadne odôvodnený. Trest považuje za primeraný, zákonný a vzhľadom na závažnosť činu aj zohľadniac, že drogová trestná činnosť najmä u mladých ľudí neúmerne stúpa, prináša tiež so sebou nenapraviteľné následky na životoch a zdraví jej konzumentov. Preto takto obžalovanému uloženým trestom sa dosiahne jeho výchovný účinok a to náprava obžalovaného.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, obžalovaný na dôvodoch odvolania zotrval a prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup prvostupňového súdu odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na rozhodnutie, a dôkazy aj správne vyhodnotil. S odôvodnením rozhodnutia sa odvolací súd plne stotožňuje.

K námietkam obžalovaného uvedeným v dôvodoch odvolania ohľadom výroku o vine je potrebné v prvom rade uviesť nasledovné skutočnosti. Podľa § 2 ods. 1 písm. b/ zákona o Policajnom zbore č. 171/1993 Z.z. v platnom znení Policajný zbor plní okrem iného úlohy tak, že odhaľuje trestné činy a zisťuje páchatelov. Podľa § 23 ods. 2 tohto zákona policajt je oprávnený vykonať prehliadku dopravného prostriedku, vecí, batožiny a nákladu, ktoré sa v ňom prepravujú, alebo elektronickú kontrolu vozidla prepojením kontrolovaného vozidla so zariadením určeným na kontrolu identifikačných údajov vozidla, a) ak je podozrenie, že používaním dopravného prostriedku, na dopravnom prostriedku alebo v súvislosti s dopravným prostriedkom bol spáchaný trestný čin, b) pri pátraní po hľadanej alebo nezvestnej osobe, zbraniach, strelive, výbušnínach, omamných látkach, psychotropných látkach, jedoch, prekurzoroch, jadrových alebo iných rádioaktívnych materiáloch, vysokorizikových chemických látkach a vysoko rizikových biologických agensoch a toxínoch a veciach pochádzajúcich z trestnej činnosti alebo súvisiacich s trestnou činnosťou.

Hliadka Policajného zboru preto nezastavila vozidlo, v ktorom sedel obžalovaný náhodne, ale postupovala v zmysle citovaných ustanovení zákona o Policajnom zbore, preto nemožno hovoriť o ľubovoľnom zákroku polície, či dokonca šikane, ako sa to snažil v odvolaní prezentovať obžalovaný. Ako to vyplynulo zo záznamu polície /na čl. 227/, vozidlo bolo v prvom rade riadené podozrivým spôsobom, k čomu bol aj riadne vyťažovaný vodič vozidla O. R.. Hliadka polície pritom mala zo svojej predchádzajúcej činnosti vedomosť o tom, že obžalovaný užíva drogy, nakoľko mu bol práve z uvedeného dôvodu pre pozitívny test na omamné látky odobratý vodičský preukaz. Uvedené však ešte umocnilo aj podozrivé správanie sa obžalovaného pri zákroku polície. Policajná hliadka podozrivé osoby riadne podľa zákona poučila, a uvedené zaznamenala aj do úradného záznamu. Nemožno prehliadnuť, že sa obžalovaný po svojom zadržaní pri vzatí do väzby pred súdom prvého stupňa bez nátlaku a po riadnom zákonnom poučení priznal, že predával omamné látky najmenej 5 ľuďom, a tieto látky aj polícii dobrovoľne vydal / čl. 40/.

Odvolačná námietka obžalovaného spočíva v tom, že policajná hliadka môže byť len na jej určenom stanovisku by teda popierala základné úlohy polície vyplývajúce jej zo zákona o Policajnom zbore, a viedla by k absurdite, že by hliadka nemohla zasiahnuť na inom mieste, kde by bol páchaný trestný čin.

V súlade s tým, ako to obžalovaný aj v prvom výsluchu pred súdom prvého stupňa uvádzal je aj záznam polície o priebehu úkonu. Obžalovaný látky v krabíčke dobrovoľne hliadke polície vydal a podpísal záznam o vydaní veci, uvedené nemôže spochybníť následným popieraním týchto skutočností, navyše ak k podpisu akejkoľvek zápisnice o vydaní veci nemôže byť nik nútený. Sám obžalovaný postup polície zodpovedajúci úradnému záznamu polície popísal aj vo výsluchu zo dňa 15.01.2020 /na čl. 67 a nasl./.

Svedok O. R. /na čl.88/ taktiež popísal zákrok polície, a vôbec neuviedol skutočnosti namietané obžalovaným. Pritom na rozdiel od obžalovaného, ktorý na svoju obranu môže uvádzať akékoľvek skutočnosti /teda aj nepravdivé/, svedok bol riadne poučený o svojej povinnosti vypovedať pravdu a nič nezamľčovať s tým, že uvádzaním nepravdy by sa vystavil riziku trestného stíhania. Obaja so svedkom O. Z. zhodne uviedli, že taktiež ich policajná hliadka legitimovala a kontrolovala, pričom dodali, že od obžalovaného stáli ďaleko. Námietka obžalovaného, že títo svedkovia nepočuli, ako ho polícia poučuje preto neobstojí, je zrejmé, že to ani počuť nemuseli, čo však nedokazuje, že k zákonnému poučeniu obžalovaného nedošlo. Polícia obom svedkom nachádzajúcim sa vo vozidle nariadila vykonať odber moču na skúšku na omamné látky, teda neposlala ich len tak preč, ako to uvádza obžalovaný. Uvedené dokazujú správy na čl. 218-219. Začiatok, či koniec výkonu zákroku policajnej hliadky určujú príslušníci policajnej hliadky a nie obžalovaný, a to na základe pokynov vydaných im nadriadeným a v súlade so zákonom o Policajnom zbore.

Ohľadom odvolacích námietok obžalovaného k rozsahu dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa je potrebné uviesť nasledovné skutočnosti. V rámci práva na obhajobu v konaní pred súdom je povinnosťou súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritorným rozhodnutím tomuto návrhu vyhovieť, alebo ho odmietnuť, príp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú. Súd vykonávajúci dokazovanie však návrhmi strán, ani ich názormi čo do rozsahu dokazovania nie je viazaný. Je výlučne na zvážení súdu, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie veci podstatný význam, a vykonanie ktorého naopak, nie je právne významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila. Súd prvého stupňa preto správne nevyhovел návrhu obhajoby na vypočutie príslušníkov polície. Ich postup bol podrobne zaznamenaný v úradnom zázname a verifikovaný priamymi svedkami zúčastnenými na úkone hliadky. Len samotný pocit obžalovaného o nedostatočnosti dokazovania pred súdom prvého stupňa nie je postačujúci na spochybnenie rozhodnutia vo veci. Tu je potrebnú upriamiť pozornosť na vyššie citované a najmä Trestný poriadok, podľa ktorého rozsah dokazovania určuje súd, pritom dbá najmä na ustanovenia § 2 ods. 10, 11 a ods. 12 Tr.por. Dôležité je, že sa súd návrhmi obhajoby zaoberal, a o týchto do meritórneho rozhodnutia vo veci rozhodol. Nejde teda v žiadnom prípade o porušenie práva na obhajobu, pri úvahe súdu o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, resp. nepovažuje za potrebné vykonať viac dôkazov.

Zápisnica o vydaní vecí obvineným, voči ktorej tento namieta, že ju nepodpísal je evidovaná na čl. 205-206, pričom podpis obžalovaného je tam zrejvý. Jednoznačne je tam uvedené, že obžalovaným bolo vydané plastové vrecúško s obsahom ružovej kryštalickej látky, plastové vrecúško s obsahom hnedej kryštalickej látky, plastové vrecúško s obsahom bielej kryštalickej látky a zatavená striekačka s obsahom bielej kryštalickej látky.

K zaistenej stope č. 3, kde obžalovaný argumentuje, že nebol na nej zistený profil vhodný na interpretáciu je potrebné uviesť, že v tejto stope sa nachádzal, ako to vyplynulo z posudku KEU PZ metamfetamín /čl. 149/. Pritom obžalovaný bol ako to vyplynulo zo správy na čl. 218 pozitívny na metamfetamín, t.j. súvislosť medzi touto látkou a obžalovaným preukázaná je. Stopa č. 3 len nemala dostatok markantov na to, aby boli zaistené stopy osôb, ktoré so stopou manipulovali. Ďalej je k tomu potrebné uviesť, že podľa záverov tohto posudku na steroch pravej a ľavej ruky obžalovaného bola potvrdená prítomnosť metamfetamínu a tetrahydrokanabinolu / stopa č. 7, stopa č. 8 čl. 149/, čo je ďalším preukázaním súvislosti medzi metamfetamínom a obžalovaným.

Argumentácia obžalovaného, že na polícii podpisoval veci, pretože chcel byť rýchlo doma je účelová a zavádzajúca. Len ťažko možno prisvedčiť argumentu, že by obžalovaný podpísal, že vydáva niečo, čo

v skutočnosti nevydal, resp. nebolo jeho. Postup kriminalistického technika navyše obžalovaný vôbec v prípravnom konaní nenamietal, hoci na uvedené mal právo, a bol o takýchto možnostiach v zmysle ustanovení Trestného poriadku riadne poučený.

Ohľadom predaja drog sa obžalovaný snažil navodiť dojem, že buď mu svedkovia /konzumenti drog/ dávali peniaze za oblečenie, alebo pre ich dobrý pocit, resp. že vlastne drogy zabezpečovali iné osoby, nie obžalovaný. Zo súdnej praxe je však známe, že takto drogová komunita nefunguje. Súd pritom nevylučuje aj možnosť, že dealer drogy poskytne túto aj za protislužbu, avšak ide skôr o ojedinelé prípady. Zväčša je vyžadovaná hotovosť resp. iné hodnotné veci. Navyše takéto tvrdenia obžalovaného vôbec nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Všetci svedkovia pritom zhodne uviedli, že im obžalovaný drogy predával. Uvedené nevylučuje, že drogu priniesol aj niekto iný ako obžalovaný, svedkovia sa však vyjadrili, že peniaze dávali obžalovanému. Svedok O. R. uviedol /na čl. 89/, že marihuanu mu dal alebo predal obžalovaný aspoň 15-20 krát za 10 Eur za gram. Svedok O. Z. /na čl. 98 - 99 / uviedol, V. C. mu ponúkol marihuanou, spoločne ju vyfajčili, skontaktoval ho aj s človekom, ktorý mu potom pre jeho potrebu nosil marihuanu. Za to poskytoval protislužbu vozil niekoho, ale aj za marihuanu platil a to za dávku 10 Eur. Na čl. 105 uviedol, že peniaze za marihuanu dával aj V. C., tiež 10 Eur. Svedok A.. na čl. 111 uviedol, že asi 5 krát mu dal marihuanu obžalovaný, sem tam mu dal za to 5 Eur. Z uvedených výpovedí svedkov nemôže vyvstať žiadna pochybnosť o tom, že práve obžalovaný im omamné látky predával, hoci sa vyskytli aj prípady, kedy zabezpečil, aby iná osoba tieto priniesla.

Skutočnosť, že iní svedkovia ako G. a Q. O. nepotvrdili, že by aj im obžalovaný drogy predával vôbec nič nemení na usvedčujúcich výpovediach ostatných svedkov, ktorí voči obžalovanému vypovedajú. Navyše predaj drog uvedeným osobám ani nie je obžalovanému kladený za vinu. Pričom nie je podstatné od koho mala polícia informácie o predaji drog, keďže samotné preukazovanie takéhoto druhu kriminality je závislé práve od informátorov - konzumentov drog, pochádzajúcich z problémovej drogovej komunity.

K výroku o treste: Prvostupňovým súdom mu ukladaný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, sa javí odvolaciemu súdu ako správny, zákonný, zodpovedajúci závažnosti skutku kladenému mu za vinu, a zároveň aj ako trest spravodlivý. Takýto trest zodpovedá aj všetkým zásadám uvedeným v § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., ako aj zásadám generálnej a individuálnej prevencie.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam považoval odvolací súd trest odňatia slobody uložený obžalovanému za primeraný a najmä potrebný na jeho prevýchovu. A tu treba prisvedčiť vyjadreniu prokurátorky, že by uloženie kratšieho trestu odňatia slobody, tak ako sa toho domáhal obžalovaný, bolo neprimerane mierne a nezodpovedalo by zásadám ukladania trestov vyžadovanými príslušnými ustanoveniami Trestného zákona v súvislosti s neúmerne stúpajúcou drogovou trestnou činnosťou medzi mladými konzumentami, ktorá má navyše aj nenapraviteľné následky na ich životoch a zdraví, ako aj negatívne následky na ich rodiny.

Aj obžalovanému muselo byť zrejmé, aké následky bude mať páchanie ďalšej trestnej činnosti, nakoľko skúsenosti so zákonom už mal, a že toto by mohlo viesť v ďalšom k nepodmienečnému trestu.

Napokon odvolací súd nezistil ani pochybenie zo strany súdu prvého stupňa, pokiaľ tento na výkon uloženého trestu zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný mal byť správne zaradený do maximálneho stupňa stráženia, avšak súd prvého stupňa správne odôvodnil použitie ustanovenia § 48 ods. 4 Tr.zák.

Taktiež v prípade uloženia ochranného dohľadu, či trestu prepadnutia veci odvolací súd nezistil žiadne pochybenie zo strany prvostupňového súdu a v celom rozsahu preto v ďalšom poukazuje na podrobné zdôvodnenie uvedené v rozhodnutí prvostupňového súdu.

Z uvedených dôvodov nepovažoval odvolací súd odvolanie obžalovaného za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.